

Du säger krig, jag säger folkmord

Till för inte så länge sedan var folkmordsförnekare och andra faktaresistenta personer ganska udda figurer, som ingen riktigt tog på allvar. Sådana som utan problem kunde hävda att Förintelsens gaskammare aldrig funnits, att inte så många judar dödades under nazismen eller att de koloniala folkmorden i själva verket var den västerländska civilisationens triumf över barbari och underutveckling.

Idag har folkmordsförnekarna antagit andra, mer sofistikerade, gestalter. Som den tidigare pop-stjärnan Boy George, som i sin sång "We will dance again" försvarar den israeliska krigsmaktens massakrer på palestinierna i Gaza: *"You say genocide, I say war / When you're attacked, that's what the army's for"*. Boy George förnekar egentligen inte vad som händer. Han ger det bara en ny, mer prydlig, kostym.

De nya folkmordsförnekarna finns nu överallt: som nyhetsuppläsare i Public Service, skribenter i våra tidningar, bland politiker på olika nivåer – och bland "vanligt folk". Gemensamt är att de inte riktigt tar ställning, inte riktigt har någon åsikt, förminskar och spelar ner övergreppen och använder någon slags "ingen rök utan eld"-logik.

Det så kallade "kriget" i Gaza är ett mellan en av världens mest avancerade och tungt utrustade militärmakter och en i stort sett obebäddad och oskyddad civilbefolkning. Ett där israeliska stridspiloter avfyrar missiler mot stora bostadskomplex med många invånare, för att sedan vända hem till en god middag med familjen – medan söndertrasade palestinska barn långsamt dör i ruinerna medan de ropar på mamma.

Över 23.000 dödade barn. Hur många fler behöver du för att kalla detta ett folkmord? Eller som toppdiplomaten Jan Eliasson formulerar det: man väntar väl knappast på ett domstolsbeslut innan man ingriper mot en förbrytelse som pågår mitt framför ögonen. Eller?

När du i TV-rutan eller din tidning talar om "kriget mot Hamas", och om Israel som demokrati och palestinierna som terrorister, fullgör du samma ålagda roll som de ständigt fulla ukrainare som vred på gasen i Auschwitz. Du har ett uppdrag, förvisso frivilligt, som inte du utan andra beslutat om. Som du bara fullgör. Utan eget ansvar.

Men din israeliska demokrati är min ockupation, apartheid och fördrivning – och dina terrorister är mina motståndshjältar. Du talar om rättfärdigt krig, jag om avgrundsdykt och vedervärdigt folkmord.

Den israeliska regimen gör ingen hemlighet av att man vill göra sig av med palestinierna – genom fördrivning, mord eller förslavande – och förinta deras av det internationella samfundet erkända stat. Ingen kan i framtiden med någon trovärdighet påstå att vi ingenting visste..

Du säger krig, jag säger folkmord. Vem av oss kommer historien att frikänna?